

לע"נ ברוך בענידיט וברכה גרוס ע"ה
BY MR. AND MRS. DUVY GROSS

WEEKLY PLANNER

פרשת השבוע מקץ דף השבוע מגילה י'

פרנס השבוע לזכות ליונתן מיכאל בן אסתר ולרענן אלי בן שושנה

Dedications available, email R' Zacharia Adler - info@dafaweek.org

FOLLOW ANY OF THE THREE TRACKS BELOW

פרנס היום	א) עם מראי מקומות	ב) אליבא דהלכתא	ג) לימוד וחזרה (ד' פעמים) וחזרת מסכת תענית
יום ראשון לע"נ...	☐ דף י' עמוד א' עם רש"י ותוס'	☐ דף י' עמוד א' עם רש"י	☐ דף י' עמוד א'
יום שני	☐ חזרה דף י' עמוד א' ☐ בענין קדושת ירושלים אין אחריה היתר ע' רמב"ם בית הבחירה א' ג' מהר"י קורקוס בית הבחירה א' ג'	☐ דף י' עמוד ב' עם רש"י ☐ בענין מורא מקדש בזמן הזה רמב"ם בית הבחירה ז' ז' ציץ אליעזר חלק י' סימן א'	☐ דף י' עמוד ב'
יום שלישי	☐ דף י' עמוד ב' עם רש"י ותוס' ☐ בהמשך הענין ע' רש"י שבועות (טז): תוספות שבועות (טז): שיעורי רבנו משולם דוד הלוי זבחים (אס.)	☐ בענין איסור עלייה להר הבית משנ"ב תקס"א ס"ק ה' מהדורת דרשו שם	☐ חזרה א' דף י' עמוד א'
יום רביעי	☐ חזרה דף י' עמוד ב' ☐ בענין קדשה ראשונה קדשה לעתיד לבא ע' רמב"ם בית הבחירה ו' יד'-טו', השגת הראב"ד בית הבחירה ו' יד' מגן אברהם סימן תקס"א ס"ק ב	☐ בהמשך הענין ציץ אליעזר ח"י סימן א'	☐ חזרה א' דף י' עמוד ב'
יום חמישי	☐ בהמשך הענין ע' חתם סופר חולין (ז). שיעורי זבחים מהגרי"ד (אס.)	☐ בענין הקרבת קרבנות בזמן הזה כפתור ופרח פ"ו ציץ אליעזר ח"י סימן א'	☐ חזרה ב' דף י' עמוד א'
יום ששי	☐ בענין כל כלה שהיא צנועה ע' מאירי סוטה (י.), חידושי אגדות סוטה (י.)	☐ בענין אם מורא ביה"כ דאו' אן מדרבן פרי מגדים (משב"ז) או"ח קנ"א משנה שכיר או"ח נד'	☐ חזרה ב' דף י' עמוד ב'
שבת	☐ חזרה דף י' מגילה ☐ חזרה דף י' תענית	☐ חזרה דף י' מגילה ☐ חזרה דף י' תענית	☐ חזרה ג' דף י' מגילה ☐ חזרה דף י' תענית
הוספות	☐ חזרה דפים ז'-ט' מגילה ☐ שיעורי עיון על הדף ☐ בחינה על הדף		

לימוד מסכת מגילה מוקדש לע"נ ר' סנדר חיים זאב ב"ר יחיאל ישראל הירט ע"ה

dafaweek.org • info@dafaweek.org • 718.376.9663

לע"נ ברוך בענדיט וברכה גרוס ע"ה

י.

יום שני ויום שלישי

בענין קדושת ירושלים אין אחריה היתר

יום רביעי ויום חמישי

בענין קדשה ראשונה קדשה לעתיד לבא

- #6.....(1) רמב"ם בית הבחירה ו' יד' טו'.....
- #7.....(2) השגת הראב"ד בית הבחירה ו' יד'.....
- #8.....(3) מגן אברהם סימן תקסא ס"ק ב.....
- #9.....(4) חתם סופר חולין (ז).....
- #10.....(5) שיעורי זבחים מהגרי"ד (סא).....

- #1.....(1) רמב"ם בית הבחירה א' ג'¹.....
- #2.....(2) מהר"י קורקוס בית הבחירה א' ג'.....
- #3.....(3) רש"י שבועות (טז):.....
- #4.....(4) תוספות שבועות (טז):.....
- #5.....(5) שיעורי רבנו משולם דוד הלוי זבחים (סא).....

י:

יום ששי

בענין כל כלה שהיא צנועה

- #11.....(1) מאירי סוטה (י).....
- #12.....(2) חידושי אגדות סוטה (י).....

"משבחר ה' בירושלם אין מקריבין בשום מקום זולתה לעולם וכו" וכל זה הובא בקו"צ למהרודת שבתי פרנקל בית הבחירה שם.

¹ וע' בזה עוד מח' דלשון רבינו הוא דתלוי בבנין וכן הוא שיטת הר"ח (מגילה י). וז"ל "אבל משנבנה בית עולמים אין אחריו היתר במקום אחר לעולם" אכן ע' הפיה"מ (מגילה א' יא') וז"ל

1. רמב"ם בית הבחירה א' ג'

שבע וחמשים שנה: ג' כיון שנבנה המקדש בירושלם נאסרו כל המקומות כולן לבנות בהן בית ליי וללהקריב בהן קרבן, ואין שם בית לדורי הדורות אלא בירושלם בלבד ובהר המוריה שבה. שני' ויאמר דוד זה הוא בית יי האלהים וזה מזבח לעולה לישראל ואומר זאת מנוחתי עדי עד: ד בנין שנבנה שלמה כבר מפורש

2. מהר"י קורקוס בית הבחירה א' ג'

בני ישראל מצרים נבנה הבית צא מהם ארבעים של מדבר וי"ד לגלגל וי"ז לנגב ובעצם נשארו ששים לשילה: ג' כיון שנבנה המקדש כו' מ"ק דמגילה (י' שילה יש אחריה דותר ירושלים אין דותר אחר קדושתה. ובמ"ב דשבועות (טו:): אמרו ירושלים קדושתה קדושת עולם. ורש"י ז"ל מ"י שאין אחריה דותר בבית. וכן אמרו בבבלי (ק"ג): באו לירושלים ונאסרו הבמות ולא היתה להם עזר דותר. אבל בתוס' (טו:): פירשו דאמרו למיד לא קדשה לעתיד קרי ליי שפיר קדושת עולם כיון שאין ראוי לחוד ולקדש אלא אותו מקום, והם דברי רבינו ד"ל. ובמכילתא (ר"פ ט"ז) אמרו עד שלא נבחרה ירושלים היה כל ארץ ישראל ראו למזבחות משבחרה ירושלים יצאה כל א"י שנאמר השטר לך פן תעלה עולתך בכל מקום אשר תראה עד שלא נבחרה בית עולמים היה כל ירושלים ראויה לשכינה משבחרה בית עולמים צאה ירושלים שנאמר כי בחר ה' בציון אה לטובש בן לאז מנוחתי עדי עד פה אשב וכי. והוא כתיב (דמגילה) [ושבועות] והו שכתב רבינו לבנות בית ולהקריב קרבן: ה"ז ועלו הם דהרבים (המחברים) י"ז ר"ז ארבעה וירושלם

3. רש"י שבועות (טז):

עומאט בטורם מנן. מי שנטמא בעזרה מנן דמחייב לה (א) קרינא ולא יטמאו לתעמיניה (מדברי ה) שכבר יטמא: שנתן כו' שנטמא מנחן: קדושה טוטה. ש"ן אחריה יוכר כמות: אשמתן מקדש דאיקרי משכן כו' כדמפרש לקמן: ונפסי פסני הורה אור כפוכים. "כל הליהן בטוכס קרי

5. שיעורי רבנו משולם דוד הלוי זבחים (סא).

4. תוספות שבועות (טז):

דלויי ב"חיתו פ"א: להתחיל קדש שיטמא משכן: קדושתו קדושת עולם. פירש' קדושתו פ"א: אחרים יוכר כמות וקשה דל"כ חפצות מחלל דסבר רבי אליעזר דקדושה לעמוד לנא וספרים דרבי גמי רבי אלעזר קדושה דבבית קמח דש"ן (דף א'.) אמר אשמתוטה דש"ן ר' שמעון בן אליקים משום רבי אלעזר בן שמעון קדושה ראויה ר"י ולא קדושה לעמוד לנא ויש לפרש קדושת עולם שא"כ קדושה וזכר ח"כ לפי שאין ראוי לחזור ולהקדש אלא בחינת מקום קרי ליה הקדש עולם: א"י ח"י וז"ל מקדש ש

וצ"ב אמאי לא מלו זה היה ויבאר מנן ז"ל דהניחין אש קדושה או לא קדושה הוא אש אשכא קדושה נמקת לאחר הכושרין או לא. חלל הא דכוננים און אחריה היכר אע"ז מלי כוח כלל וכלל. דל"ק אי נמא דקדושת ממקום עולה. מ"מ א"א להקריב במקום אחר משום דלכוננא יתם גם פתיה. וישל היא "המקום אשר יבחר ה'". ובמורה זו לא נעלה ק"ף למ"ד לא קדושה לעמ"ל: ומשום אומה

6. רמב"ם בית הבחירה ו' יד' טו'

קדוש גמור. וזה שעשה עורא שתי תודות זכר הוא שעשה ולא במעשיו נתקדש המקום שלא היה שם לא מלך ולא אורים ותומים: וכמה נתקדשה יבדושת ראשונה שקדושה שלמה שהוא קידש העורה ירושלים לשעתה וקידש אותן לעתיד לבוא: טו לפיכך מקריבין הקרבנות כולן אע"פ שאין שם בית בניו. ואוכלין קדשי קדשים בכל העורה אע"פ שהיא חריבה אינה מוקפת במחיצה. ואוכלין קדשים כלים ומעשר שני בכל ירושלים אף על פי שאין שם חומה. שקדושה הראשונה קדושה לשעתה קדושה לעתיד לבוא: טז ולמה אני אומר במקדש ירושלים שקדושה ראשונה קדושתן לעתיד לבוא ובקדושת שאר ארץ ישראל לענין שביעית ומעשרות וכיוצא בהן לא קדושה לעתיד לבוא. לפי שקדושת המקדש ירושלים מפני השכינה ושכינה אינה בטלה. והרי הוא אומר והשמתי את מקדשים

7. השגת הראב"ד בית הבחירה ו' יד'

השגת הראב"ד הרי"ד בקדושה ראשונה שקדושה שלמה. א"ח סברת עמלו היא זו ולא ידעמי מלון לו וכמה מקומות נמשנה אש אין מקדש ירקב ונגמ' (ב"מ נג:): אמרו דפול מחינות אלמא למ"ד קדושה ראשונה לא קדושה לעמיד לנא לא חלק בין מקדש וירושלם לשאר ארץ ישראל ולא עוד

8. מגן אברהם סימן תקסא ס"ב ק

רבינו פסק קן נפ"ז מהנכות מעשר שני עכ"ל וז"ל דכרמנ"ס ס"ל כני' החוספו במכות דף י"ט דאפי' למ"ד קדש' ליל כבור ומעש' לא מתחללי פ"ש וז"ל דכרי רמב"ם שרייזוקימים והכנסם פתה למק' המקדש

חייב כרת שכולנו נטמאי מה' וכו' שנשנות דף י"ד ע"ב כתי' ד"ה ועלככו' וכ' כס"ה כ" כ"כ כ"ג נגורוה כשנשנות: ג' מן הכוסים פ"י אפי' דר"א כ"כ או ירושל'י

9. חתם סופר חולין (ז).

קדושה ראשונה קדושה לשעתה וכו'. ד"ל רמב"ם ספ"ו מה' בית הבחירה ולמה אני אומר במקדש ירושלים קדושה לע"ל וכו'. לפי שקדושת המקדש מפני השכינה ושכינה אינה בטלה שנאמר והשמתי אני את מקדשיכם אעפ"י ששוממין בקדושתן הן עומדים. ומה שהשיג על זה הראב"ד עמג"א סוף ה' ט"ב ובס' לחם שמים העלה דמ"מ תל"י בפלוגתא א"י ארון במקומו נגנו והכי קיי"ל א"כ לא בטלה קדושתו משא"כ למ"ד גלה לבבל אין כאן קדושה להתחייב כרת ע"ש מילתא כטעמא ונכון הוא אמנם כל זה

10. שיעורי זבחים מהגרי"ד (סא).

מה ששאל הרמב"ם ולמה אני אומר וכו', צ"ע איזה קושיא יש הלא הם ב' צנינים. ושפיר קדושת מקדש לא בטלה קדושת הארץ כלה ולמה אחת תכריע חבירתה. ולומר דט"ל דאי אפשר לקדושת מקדש בלי קדושת ארץ, והו משי"כ למה אני אומר, א"כ לא תירץ כלום דהשמתי את מקדשיכם, דהא סוף סוף צריך תנאי דקדושת הארץ, ולומר דזה נופא קמיל הקרא דמקדש א"צ קדושת הארץ, לא משמע כן. ועל כרחיך דלא ס"ל דביטול קדושת הארץ יבטל קדושת הבית, וגם התוס' לא הזכירו סברא זו רק כתבו סתם, תימה לומר דזה בטל וזה לא.

וצ"ל דבקדושתו נקט הרמב"ם באמת דגוף החורבן מפקיע קדושה, ובמירוצו חידש דחורבן היו גורם לכיטול הכיבוש, וכיטול הכיבוש מפקיע הקדושה, והיינו רק להארץ אבל קדושת המקדש הוי מחמת השכינה, וע"ש הרב"ד שם דבנפול מחיצות גרידא תתבטל הקדושה, וצ"ל דהיינו רק ע"י כבוש וחורבן, ולא סתם נפילת מחיצות.

11. מאירי סוטה (י).

י. ע"ב] מדת הצניעות משובחת לכל ובנשים משובחת ביותר, דרך הערה אמרו כל כלה שהיא צנועה בבית חמיה זוכה ויוצאין ממנה מלכים ונביאים, ד"ל או אנשים הגונים [ראויים] לכך.

12. חידושי אגדות סוטה (י).

כל כלה שהיא צנועה כו'. (שם). דא"ר שמואל בר נחמני פ"י כי ראוי שהצניעות גורם למלכות ולנביאים, וביאר זה כי הצניעות הוא התקדשות מן הערות.

ואשר הוא קדוש מן הערות דבר זה הוא מעלה נבדלת מן הגשמי, כי הזנות הוא חמרי גשמי, כמו שביארנו זה בכל מקום, כי הוא דבר בהמי, ואשר מתקדש עצמו [מן הזנות] הוא הסרת הגשמי, ולכך אמרו ז"ל. כל כלה שהיא צנועה בבית חמיה זוכה ויצאו ממנה מלכים ונביאים, כי המלכים יש להם מעלה נבדלת מן הגשמי כמו שהתבאר למעלה. ולכך היו המלכים נמשחים כמו המשחה כמו בהן וכלי קודש, ויותר יש למלך קדושה שהרי המלך קודם לנביא כדאיתא במסכת הוריות (י"ג א'), ולפיכך אמר כל כלה שהיא צנועה בבית חמיה שדבר זה הוא קדושה ופרישות ראוי שיצאו ממנו מלכים ונביאים שיש להם המעלה האלקית הנבדלת.

לע"נ ברוך בענדיט וברכה גרוס ע"ה

אליבא דהלכתא

מגילה דף י'

נסדר ע"י אשר יעקב מילמן

ענין א' - בענין מורא מקדש בזמן הזה

ציץ אליעזר חלק י' סימן א'

למקדש, והיינו מפני שבטיקרא האיסור שישנו גם בזה"ז מדה גם הראב"ד, והוא מכה ההיקש שהקישא תורה לשמירת שבת שהוא לעולם, ומוגבלים איפוא מכה זה גם לדעת הראב"ד שלא ליכנס אלא למקום שמותר להכנס שם ולא ישב בעזרה ולא יקל ראשו כנגד שער המזרח שנאמר את שבתותי תשמרו ומקדשי תיראו מה שמירת שבת לעולם אף מורא מקדש לעולם שאע"פ שחרב בקדושתו עומד עכ"ל, והראב"ד לא צייץ בכאן כלל להשיג על מה שאוסר ליכנס בזה"ז

בפרק שלאח"ז (בפ"ז מבה"ה ה"ז) ובוה"ל: אע"פ שהמקדש חרב בעונותינו חייב אדם במוראו כמו שהיה נוהג בו בבניינו לא יכנס אלא למקום שמותר להכנס שם ולא ישב בעזרה ולא יקל ראשו כנגד שער המזרח שנאמר את שבתותי תשמרו ומקדשי תיראו מה שמירת שבת לעולם אף מורא מקדש לעולם שאע"פ שחרב בקדושתו עומד עכ"ל, והראב"ד לא צייץ בכאן כלל להשיג על מה שאוסר ליכנס בזה"ז

רמב"ם בית הבחירה ז' ז'

של חול: ז אע"פ שהמקדש היום חרב בעונותינו חייב אדם במוראו כמו שהיה נוהג בו בבניינו, לא יכנס אלא למקום שמותר להכנס לשם ולא ישב בעזרה ולא יקל ראשו כנגד שער המזרח, שג' את שבתותי תשמרו ומקדשי תיראו, מה שמירת שבת לעולם אף מורא מקדש לעולם. שאע"פ שחרב בקדושתו עומד: ח בזמן

ענין ב' - בענין איסור עלייה להר

ציץ אליעזר ח"י סימן א'

הרימ"ט בלשון זה: כששמע הגאון ר' שמואל סלנט זצ"ל את המעשה הזה שלח להוכיח את השר הצדיק מונטיפיורי על עשותו משגה גדולה, ובבואו אליו הצטדק בדמעות שלא ידע שיש ע"ז איסור תורה, הוא חשב שהאיסור הוא רק מצד הישמעאליים ומכיון שקיבל רשות שמח לקיים גם מצוה זו, אלא שכן אמנם הגאון הגרש"ס כמו הגאון הגר"מ אוערבאך ז"ל נערו באלה שאמרו לנדותו באמרם שעשה זאת השר הצדיק בשגגה ובתמימות עכ"ל.

ויעוין עוד בספר שערי ירושלים שער ה' מהמסופר מה שהשר משה מונטיפיורי עשה נגד רצון כל היהודים אשר בירושלים שהתרו בו שאסור ליכנס שם, וכן בוילקט יוסף מחב' י"ג סימן קל"ד שהועד שם שרבה של ירושלים הגאון הגרש"ס ז"ל הוכיח אותו על פניו על כך, בנמקו שרוב הפוסקים חולקים על הראב"ד, ואף להראב"ד יש איסור תורה עיי"ש, וכך היא גם הלך דעתו של הגאון הגרש"ס ז"ל בקו"ה צבי כיעו"ש. [ובספר לשד השמן כתוב בשם

מהדורת דרשו שם

5) ואף לעלות להר הבית שלא במקום המקדש, כתבו הגר"י קייבסקי והגרא"מ שך (בכרת לרבים, ארוחות רבנו ח"ב עמ' קנט) וכן כתב בשו"ת מנחת יצחק (ח"ה סי' א אות א) שאסור, מפני שאף אם נדע לכוון היכן היו הגבולות של מקום המקדש [ראה ספר שאלת דוד להגר"ד מקארלין, קונטרס דרישת ציון וירושלים], מי אמר אסור להיכנס גם למקומות בהר הבית אשר הם בודאות מחוץ למקום המקדש, כיון שיתכן שהאנשים טמאים בטומאת זיבה [שמחמתה אסור להם להיכנס גם להר הבית], וגרמיים ספירת שבעה נקיים וטבילה במים חיים כדי להיטהר ממנה, ואף אם יעשו כן ויטהרו אין להתיר להם לעלות, מחשש שיראו אותם אחרים ויכנסו בלא עשיית דברים אלו ובלא הקפדה על הגבולות.

משנ"ב תקס"א ס"ק ה'

(ה) בית המקדש. והנכנס עתה למקום מקדש חייב קרת, שפ"ק טמאי מתים⁶, וקדושה הראשונה קדושה לשעמה וקדושה לעתיד לבו [מ"א]. ועין בלקוטי הלכות ובהם בפרק השוחט והמעלה כ שפ"קבנו שם מענין זה⁶: (1) וקדושה. עין ב"ח, שח"ב להשפחה

ענין ד' בענין אם מורא ביה"כ דא"ו

פרי מגדים (משב"ז) או"ח קנ"א

י"ב דווקא בגל עבד מנאי עשויות לא באלוהותו אלא לא שהתנו ויא"ה שם יבואר, ודע דמורא מקדש מלוט עשה הוא ע"י רמז"ס פרק ז' מהל' בית הבחירה אבל מורא בית הכנסת דרענן הוא ואהי להם למקדש מעט, ומיהו משום נדר י"ל דין תורה הוא אלא"כ התנו דלא ליכא משום נדר, ואפ"ה ציטונן לא מהני מנאי מדרענן וכאלמור, וע"י ברכות דף (מ"ג) ע"א אמר רבא כתיבו ארתיקא ומנעל לא קפיד קשה א"כ למה אין אולכין שם וצנינו עיקר הוא משמיש וז.

משנה שכיר או"ח נד'

אמנם ראינו בספר יראים (ס' שדך, דפוס חדש ס' תס) שכתב ז"ל, למדנו כשאמר תורה מקדשי תיראו ובתי מדרשות בכלל עכ"ל מפשטות לשונו משמע שהוא סובר מורא בית הכנסת הוא דאורייתא, וכן נראה מתורת כהנים (בחוקותי פרשה ב פ"ו) דתני שם והשמותי את מקדשיכם, מקדש מקדשי מקדשיכם לרבות בתי כנסיות ובתי מדרשות ע"כ, והנה בספר התורה והמצוה להגאון מלי"ב ז"ל (שם אות לז) פירש הדכוונה היא דדרש תיבת מקדשיכם בנינו לישראל, דעל בית המקדש הוא ליה למימר מקדשי או מקדש סתם, ומדכתיב מקדשיכם כולל גם בתי כנסיות ובתי מדרשות עכ"ל, הרי מדבריו מוכח ג"כ שהוא דרשה דאורייתא, דהא מיתור לשון קדושה לי בנות כהנים, ופלא על הספר יראים שלא הזכיר כלל מהתורת כהנים.

שוב ראינו בספר האשכול שכתב שם הגאון בעל המסדר (נחל אשכול הל' בית הכנסת ס' כ"ד ס"ק יז) בשם הרמב"ן (מגילה כה, ב), דלא הוי רק מדרבנן, דאל"כ דאי הוי עליו קדושת הגוף איך פקעה קדושתו, אלא ודאי שהוא רק תשימש מצוה כסוכה ולולב שמרקין לאחר מצותן ובזמן מצותן אסור ליהנות ממנו, וכשדעת כולן למוכרן, עבר מצותן, והוי כמפריש את תרומתו לז' ימים עד כאן תורף דברי הרמב"ן, ולי"כ הר"ן (שם ח, א בפי ה"ר"ף), דתמימי הטיול קדושה על בית הכנסת משום דאמרם בה קדושה עיי"ש, ועפ"י האמור ע"כ צריך לומר דהדרשות שמואב בספר יראים ובתורת כהנים הנ"ל המה אסמכתא בעלמא ודו"ק.

ענין ג' - בענין הקרבת קרבנות בזמן

כפתור ופרח פ"ו

מדן ובוהו להיערי, שאין ללמד מהאמור גם בנוגע להקרבת קרבנות בזמן הזה למעשה, אף על פי שהבעל מעשי למלך רמו בדבריו כאילו לכת, כי לזה ישנם עיטובים גדולים אחרים בהלכה כשאלת כיוון מקום המקדש המזבחו ומדלת ואיכות בנינו, אפי' טרה, ריבוי ציץ, כהן מיוחס, בגדי כהונה, שקלי ציבור ועוד, וכבר האריכו בזה גדולי הרועים ז"ל בספריהם עד שכמעט לא הניחו זוית ופינה בהלכה שלא נגעו בה, ובתמסק בזה לציץ למה שדנים בה כשלושה ספרים מיוחדים ה"ה: ספר דרישת ציון ומילו ספר מגיל דוד וספר עבודה תמה, (ודנים)

ציץ אליעזר ח"י סימן א'

מדן ובוהו להיערי, שאין ללמד מהאמור גם בנוגע להקרבת קרבנות בזמן הזה למעשה, אף על פי שהבעל מעשי למלך רמו בדבריו כאילו לכת, כי לזה ישנם עיטובים גדולים אחרים בהלכה כשאלת כיוון מקום המקדש המזבחו ומדלת ואיכות בנינו, אפי' טרה, ריבוי ציץ, כהן מיוחס, בגדי כהונה, שקלי ציבור ועוד, וכבר האריכו בזה גדולי הרועים ז"ל בספריהם עד שכמעט לא הניחו זוית ופינה בהלכה שלא נגעו בה, ובתמסק בזה לציץ למה שדנים בה כשלושה ספרים מיוחדים ה"ה: ספר דרישת ציון ומילו ספר מגיל דוד וספר עבודה תמה, (ודנים)